

ДВАМА БРАТЯ И ЧЕТИРИ ВЕЛИКАНИ

Швейцарска приказка

Преди много години, когато имало великани, живѣли двама братя. По цѣлъ день работѣли тѣ на родителитѣ си, но нищо не получавали отъ тѣхъ, освенъ ругатни и бой. Най-после търпението имъ се изчерпало. Веднажъ тѣ отишле за дърва въ гората и решили да не се връщатъ вече въ кѣщи. Простили се при голѣмия джбъ, обещали да се намѣрятъ следъ единъ месецъ пакъ на сѣщото мѣсто и тръгнали на различни страни.

Младиятъ братъ смѣло тръгналъ презъ гората и вечеръта стигналъ при една голѣма кѣща. Тамъ живѣли четирма великани, жестоки и безбожни людоеди. Но братътъ нищо не знаелъ за това. Той влѣзълъ въ кѣщата и искалъ ла легне на кревата, но билъ голѣмъ за него. И легналъ да спи подъ него.

Скоро великанитѣ се върнали, легнали единъ до другъ на кревата и започнали да си приказватъ. Отъ страхъ братътъ спрѣлъ дишането си и слушалъ разговора имъ.

Първиятъ великанъ казалъ:

— Намѣрихъ наблизъ воденица. Въ нея живѣе воденичаря съ дъщеря си. Ще отида утре и ще изямъ дъщеря му.

Вториятъ казалъ:

— Научихъ, че подъ коренитѣ на дървото, което сѣче дърварътъ, има голѣмо имане. Ще отида и ще го изкопая.

Третиятъ казалъ:

— Азъ пѣкъ зная едно село дето нѣма вода и хората отиватъ да си носятъ отъ далеко. До селото има единъ камъкъ на който стои жаба, а подъ камъка има вода. Ще я открия и ще взема много пари отъ селянитѣ за нея.

— Азъ пѣкъ открихъ единъ замъкъ. Въ него живѣе царътъ. Дъщерята на царътъ е болна и лѣкаритѣ не могатъ да я излѣкуватъ. Ще ѣ дамъ да изяде една ябълка отъ нашата градина, ще оздравѣе и ще стане моя жена.